

[Ib Thyregod.]

anvendes denne fremgangsmåde ikke i praksis.

Selv om politiet naturligvis ønsker at være fuldt objektivt, er det uheldigt med en sådan selvkontrol. En efterfølgende kontrol kan naturligvis finde sted dels gennem en domstolsbehandling, dels gennem ombudsmandsinstitutionen; men hvis man først ser på domstolsbehandlingen, er situationen den, at her vil der i forvejen foreligge politirapporter, udfærdiget af politiet, og de forklaringer, der her er afgivet, vil have en vis tendens til at sætte sig fast, således at det bliver vanskeligt for domstolen at komme til bunds i sagen. For ombudsmandsundersøgelsen gælder det samme; også den er efterfølgende.

Der er derfor behov for en anden ordning, f. eks. en auditørordning som den, der findes inden for forsvaret. Inden for forsvaret gælder det, at klager over officerer behandles efter reglerne i den militære straffelov, og jeg skal derfor rejse det spørgsmål, om det ikke vil være rimeligt, at man gennemfører en tilsvarende ordning for dette område som den, der gælder for det militære område.

Justitsministeren (*K. Axel Nielsen*): Som hr. Ib Thyregod har fremhævet, har der i den seneste tid været rejst kritik mod, at undersøgelser mod tjenestemænd inden for politiet foretages af politiet selv, og problemerne i forbindelse med disse undersøgelser har da også gennem nogen tid været genstand for overvejelse i justitsministeriet.

I det store og hele har kritikken kun haft sigte på det principielle i sagen. Efter min mening er der heller ikke noget som helst grundlag for at kritisere de enkelte undersøgelser. Det er rigtigt, at de indledende undersøgelser, efterforskningen i sagen, foretages af politiet selv, men det er mit indtryk, at undersøgelserne har været grundige, objektive og fuldt betryggende. Når efterforskningen er sluttet, har politiet ikke mere med sagen at gøre. Afgørelsen af, hvad der videre skal ske, træffes ikke af politiet, men af anklagemyndigheden og justitsministeriet. I sidste instans træffes afgørelsen af domstolene, og man må heller ikke glemme den yderligere garanti, der følger af, at politiets forhold falder ind under ombuds-

mandens embedsområde, hvilket hr. Ib Thyregod jo lige har nævnt.

Selv om jeg således mener, at den gældende ordning hidtil i praksis ikke har givet anledning til betænkeligheder, er jeg enig i, at det spørgsmål kan rejses, om ordningen er i overensstemmelse med principielle retssikkerhedssynspunkter. Dette er baggrunden for, at justitsministeriet har taget problemerne op til overvejelse. I debatten har man ud fra retssikkerhedssynspunkter navnlig fremdraget hensynet til den borger, der klager over politiet. Sagen har imidlertid også en anden og efter min mening lige så betydningsfuld side. Den politimand, mod hvem en undersøgelse rettes, har ud fra retssikkerhedssynspunktet et krav på, at undersøgelsen foretages på en sådan måde, at der ikke senere kan rejses kritik mod undersøgelsen, hvor uberettiget denne kritik end måtte være.

Det vil derfor være rimeligt at lade det rejste spørgsmål underkaste en nærmere undersøgelse. Hr. Ib Thyregod foreslår, at denne undersøgelse foretages af retsplejerådet; men jeg tror ikke, dette vil være den rigtige løsning, idet retsplejerådet, der kun har 3 medlemmer, er sammensat med henblik på en almindelig revision af retsplejeloven. Efter min opfattelse bør undersøgelsen foretages af et særligt udvalg med større bredde. Noget andet er, at det måske kan være hensigtsmæssigt til sin tid at forelægge udvalgets betænkning for retsplejerådet til udtalelse.

Jeg kan derfor besvare hr. Ib Thyregods spørgsmål med, at jeg i nær fremtid vil ned sætte et særlig sagkyndigt udvalg til at overveje og undersøge problemerne i forbindelse med undersøgelse mod tjenestemænd i politiet.

Ib Thyregod: Jeg vil gerne takke justitsministeren for besvarelsen, som jo var helt igennem positiv. For mig er det naturligvis ikke afgørende, om spørgsmålet behandles af retsplejerådet eller af et særlig sagkyndigt udvalg, og jeg finder i og for sig, at den vej, som ministeren har valgt: et særligt, sagkyndigt udvalg, måske er den bedste, hvis man så senere lader også retsplejerådet behandle spørgsmålet.

Jeg vil gerne have lov til at fremhæve, at når jeg har rejst dette spørgsmål, har det